Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

Kirje

2.2.2023

VN/372/2021
VN/372/2021-TEM-38

Eduskunnan talousvaliokunta

HE 318/2022 vp: Työ- ja elinkeinoministeriön loppulausunto

Työ- ja elinkeinoministeriö esittää HE 265/2020 vp:een liittyen loppulausuntonaan kunnioittavasti seuraavaa:

Yleistä loppulausunnosta

Ministeriö lausuu loppulausunnossaan pääsääntöisesti asiantuntijalausuntojen niihin kohtiin, joissa on esitetty muutoksia hallituksen esitykseen sisältyviin lakiehdotuksiin. Lausunnoissa on esitetty näkemyksiä myös vastaisista muutostarpeista sähkömarkkinalainsäädäntöön. Ministeriö ei kommentoi näitä ehdotuksia tässä yhteydessä. Ministeriössä on valmistelussa sähkösopimusten sääntelyn muutosta koskeva hallituksen esitys. Lisäksi ministeriössä on käynnissä työryhmätyö, jossa valmistellaan eduskunnan vastauksessaan EV 109/2021 vp hyväksymään ponteen liittyviä ratkaisuja erillisiä linjoja ja energiayhteisöjä koskeviin muutostarpeisiin. Lisäksi ministeriö toteaa, että ministeriön tavoitteena on aloittaa valmistelutyö, jonka tavoitteena on etsiä ratkaisuja runsaan tuulivoimarakentamisen esille nostamiin haasteisiin sähköverkon kehittämisessä.

SML 3 § 32 a kohta, 67, 68 ja 68 a §: Toimitusvelvollisuus ja dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimukset

Useat lausunnonantajat (Kilpailu- ja kuluttajavirasto, Omakotiliitto, Kuluttajaliitto ja prof. Järventausta) ovat kritisoineet dynaamisen hinnan toimitussopimuksia koskevien säännösehdotusten mahdollistavan sen, että tällainen sopimustyyppi olisi ainoa tarjolla oleva toimitusvelvollisuustuote. Energiavirasto on kiinnittänyt huomiota ehdotettujen säännösten epätäsmällisiin sanamuotoihin. Järventausta on kritisoinut, että dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimus määriteltäisiin liian tarkasti laissa. Vähittäismyyjiä edustavien tahojen (Energiateollisuus, Paikallisvoima) lausunnoissa puolestaan on korostettu, että myös dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimus tulisi voida olla toimitusvelvollisuustuotteena.

Ministeriö toteaa, että dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimuksen määritelmä on otettu sellaisenaan sähkömarkkinadirektiivin 2 artiklan 15 kohdasta. Ministeriö ei näe mahdolliseksi poiketa direktiivin määritelmästä.

Ministeriö toteaa, että SML 67 §:ää ja siihen liittyviä säännöksiä koskevien ehdotusten tavoitteena on selkeyttää se mahdollisuus, että myös dynaamisen hinnan sopimus voi olla toimitusvelvollisuustuote. Tavoitteena ei kuitenkaan ole ollut, että se olisi ainoa toimitusvelvollisuustuote. Esitettyjen lausuntojen johdosta on perusteltua selventää säännöksiä tältä osin.

Ministeriö toteaa, että sähkömarkkinadirektiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion on varmistettava dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimusten saatavuus alueellaan. Tämän varmistamiseksi ministeriö pitää välttämättömänä, että dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimusten saatavuus Manner-Suomessa varmistetaan 67 ja 68 a §:ien säännöksillä.

Postiosoite **Postadress** **Postal Address** Työ- ja elinkeinoministeriö	**Käyntiosoite** **Besöksadress** **Office**	**Puhelin** **Telefon** **Telephone**	**Faksi** **Fax** **Fax**	**s-posti, internet** **e-post, internet** **e-mail, internet**
PL 32 00023 Valtioneuvosto	Aleksanterinkatu 4 Helsinki	0295 16001 +358 295 16001	09 1606 2160 +358 9 1606 2160	kirjaamo.tem@gov.fi www.tem.fi

Ministeriö katsoo, että ehdotusten mukaisesti säännöksiä voitaisiin selkeyttää seuraavasti:

67 §

Toimitusvelvollisuus

— —

Vähittäismyyjällä, jolla on toimitusvelvollisuus, on oltava julkiset vähittäismyyntiehdot ja -hinnat tai**, jos kysymyksessä on dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimus tai muu muuttuvaan suureeseen perustuva sähkönmyyntisopimus,** hinnanmääräytymisperusteet **sekä erilaisia sopimusvaihtoehtoja** toimitusvelvollisuuden piirissä oleville loppukäyttäjille. Niissä ei saa olla kohtuuttomia, syrjiviä tai sähkökaupan kilpailua rajoittavia ehtoja. Vähittäismyyntihinnat tai hinnanmääräytymisperusteet on esitettävä helposti ja selkeästi verrattavalla tavalla.

— —

Säännöskohtaisissa perusteluissa olisi syytä todeta, että toimitusvelvollisen vähittäismyyjän tulisi tarjota toimitusvelvollisuuden piirissä oleville kuluttajille ja loppukäyttäjille näiden tarpeisiin sopivia erilaisia sähkötuotteita. Tällaisia olisivat ainakin kiinteähintainen yksiaikatuote, alueella tyypillisiin aikajaotuksiin perustuvat tuotteet, tehoperusteiset tuotteet sekä dynaamisen hinnan tuote. Muuttuvaan suureeseen perustuvalla sähkönmyyntisopimuksella tarkoitettaisiin esimerkiksi sellaisia sähköpörssin hintaa seuraavia sähkönmyyntisopimuksia, jotka eivät täytä dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimuksen määritelmää ja esimerkiksi sähköntoimitussopimukset, joissa on eri hinnat eri aikajaksoille (päivä/yö tai talvi/kesä –aikajaotus) tai, joissa loppukäyttäjän sähkötehon käyttöä ohjataan vaihtuvalla tehomaksulla.

68 §

Toimitusvelvollisen vähittäismyyjän ilmoitukset Energiavirastolle

Edellä 67 §:ssä tarkoitetun vähittäismyyjän tulee toimittaa 67 §:n 2 momentissa tarkoitetut myyntiehdot ja -hinnat tai**, jos kysymyksessä on dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimus tai muu muuttuvaan suureeseen perustuva sähkönmyyntisopimus,** hinnanmääräytymisperusteet Energiavirastolle ennen niiden käyttöönottamista.

— —

Ministeriö pitää tarpeellisena tarkentaa 2. lakiehdotuksen 5 §:n säännöstä Energiaviraston ehdottamalla tavalla. Virastolla olisi SML 68 §:n 2 momentin ja 2. lakiehdotuksen 5 §:n 2 momentin nojalla toimivalta antaa tarkempia määräyksiä myyntiehtojen, -hintojen ja hinnanmääräytymisperusteiden ilmoittamisesta sille. Ko. määräyksessä voidaan tarvittavalla tavalla yksilöidä, millä tavalla SML 68 ja 68 a §:n sekä 2. lakiehdotuksen 5 §:n 2 momentin edellyttämät ilmoitukset tehdään.

5 §

Vähittäismyyjän ilmoitusvelvollisuus

Vertailuvälineeseen rekisteröityneen vähittäismyyjän on ilmoitettava Energiavirastolle vähittäismyyntihinnat ja –ehdot **tai, jos kysymyksessä on dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimus tai muu muuttuvaan suureeseen perustuva sähkönmyyntisopimus, hinnanmääräytymisperusteet**, joilla vähittäismyyjä myy tai tarjoaa yleisesti sähköä kuluttajille ja loppuasiakkaille, joiden odotettu vuosikulutus on alle 100 000 kilowattituntia. Ilmoituksessa ei saa olla kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvun 6 §:ssä tarkoitettuja totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja, jotka ovat omiaan johtamaan siihen, että kuluttaja tai loppuasiakas tekee ostopäätöksen, jota hän ei ilman annettuja tietoja olisi tehnyt.

Energiavirasto voi antaa tarkemmat määräykset, mitä vähittäismyyntihintoihin ja -ehtoihin **tai hinnanmääräytymisperusteisiin** liittyviä tietoja sille tulee toimittaa, miten tiedot tulee eritellä sekä miten tiedot tulee toimittaa.

SML 65 a ja 72 a §: Kulutusjouston ja itsenäisen aggregaattorin osallistuminen sähkömarkkinoille

Tähän kysymykseen muutoksia ovat ehdottaneet Suomen sähkönkäyttäjät, DR4EU sekä Omakotiliitto.

Keskeisenä lähtökohtana itsenäisen aggregaattorin toimintamallia selvitettäessä on ollut tasapuolisten toimintaedellytysten luominen toisaalta itsenäisten aggregaattoreiden ja tuottajien ja toisaalta

itsenäisten aggregaattoreiden ja muiden aggregointimallien välille. Tasapuolisen kohtelun näkökulmasta olisi tärkeää, että malli ei kannustaisi eri tyyppisiä toimijoita tarjoamaan erilaisin ehdoin samaa resurssia markkinapaikoille.

Itsenäisen aggregaattorin toimintamallia on selvitetty TEM:n vetämässä kaksivuotisessa Älyverkkotyöryhmässä ja Energiaviraston vetämässä kaksivuotisessa Älyverkkofoorumissa. Älyverkkotyöryhmä päätyi yksimielisesti suosittelemaan mallia, jossa itsenäisen aggregaattorin aiheuttamat tasepoikkeamat korjataan ja sähkönmyyjän tai tasevastaavan taseeseen aiemmin hankittu energiamäärä siirretään aggregaattorin taseeseen referenssihinnalla. Suomen sähkönkäyttäjät oli työryhmässä varsinaisena jäsenenä. Älyverkkofoorumin keskusteluiden pohjalta Energiavirasto loi ehdotuksen toimintamalliksi puhtaan energian paketin mukaisen itsenäisen aggregaattorin toimintaan liittyvien vaatimusten täyttämiseksi. Ehdotuksessa Energiavirasto katsoi, että markkinaosapuolet tai näiden tasevastaavat ovat oikeutettuja saamaan taloudellista korvausta itsenäisten aggregaattoreiden toteuttamista kulutuksen joustoista aiheutuneista tasevirheistä sekä energian omistusoikeuden siirrosta syntyvistä kuluista. Energiavirasto katsoi myös, että taloudellisen korvauksen taso täytyisi määrittää perustuen lisäselvityksiin kompensaation kokonaisvaikutuksista. Energiaviraston mukaan selvitysten tulisi myös arvioida, voiko itsenäinen aggregaattori tuottaa muille osapuolille merkittävää hyötyä, joka tulisi ottaa huomioon taloudellisessa korvauksessa.

Hallituksen esityksessä on otettu lähtökohdaksi Energiaviraston ehdotus itsenäisen aggregaattorin toimintatavoista. On syytä huomata, että itsenäisen aggregaattorin maksaman korvauksen laskentamenetelmän toteuttaminen etenkin aggregaattoreiden aikaansaaman hyödyn todentamiseksi on erittäin vaativaa ja vaatii kattavat tiedot markkinatoimijoiden käyttäytymisestä ja kyvykkyyttä mallintaa markkinoiden toimintaa. Tällöin on perusteltua ja kaikkien markkinatoimijoiden etu, että määrittelytyön tekee toimija, jolla on riittävät resurssit ja osaaminen määrittelyn tekemiseen, käytännössä joko viranomainen tai järjestelmävastaava kantaverkonhaltija. Hallituksen esityksessä laskentamenetelmän valmistelijaksi on valittu järjestelmävastaavan kantaverkonhaltija, sillä kantaverkkoyhtiöllä katsottiin olevan Energiavirastoa paremmat edellytykset tehdä tämänkaltaista laskentaa ja mallinnusta. Lisäksi menetelmä liittyy keskeisesti järjestelmävastaavalle kantaverkonhaltijalle sähkömarkkinalain 47 §:ssä annettuun tehtävään valtakunnallisen taseselvityksen järjestämisestä. Energiavirasto joka tapauksessa vielä vahvistaa järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan esittämän korvauksen laskentamenetelmän. Toimintatapa, jossa järjestelmävastaava kantaverkonhaltija määrittää ja Energiavirasto vahvistaa sähkömarkkinoiden tarkempia menetelmiä, ei ole millään tavalla poikkeuksellinen. Myös muut valtakunnalliseen taseselvitykseen liittyvät ehdot valmistelee sähkömarkkinalain 47 §:n mukaisesti järjestelmävastaava kantaverkonhaltija, jotka ehdot Energiavirasto sitten vahvistaa. Näin toimitaan lisäksi muun muassa järjestelmävastuun (45 §), valtakunnallisen tasevastuun (46 §), sähkökaupan keskitetyn tiedonvaihdon palveluiden (75 a §) sekä lukuisten EU:n sähkömarkkinalainsäädäntöön sisältyvien verkkosääntöjen yksityiskohtien suhteen.

Ministeriö katsoo, että hallituksen esitys on direktiivin mukainen eivätkä lausunnot edellytä muutoksia.

SML 20 a ja 45 §: Erityissäännökset voimalaitosten ja energiavarastojen liittämisestä kantaverkkoon ja suurjännitteiseen jakeluverkkoon sekä mitoittavan vian sääntely SML 45 §:ssä

SML 20 a §:ää koskevalla ehdotuksella pantaisiin täytäntöön sähkömarkkinadirektiivin 42 artiklan 2 kohtaan perustuva säännös uusien voimalaitosten ja energiavarastojen liittämisestä kantaverkkoon ja suurjännitteiseen jakeluverkkoon. Säännös tuo kansalliseen lainsäädäntöömme uuden elementin, jolla pyritään nopeuttamaan voimalaitosten ja energiavarastojen liittämistä kantaverkkoon ja suurjännitteiseen jakeluverkkoon tilanteissa, joissa kyseisen verkonosan, johon laitos on liittymässä, siirtokapasiteetti rajoittaa nimenomaan pykälässä määriteltyjen laitosten liittämistä kantaverkkoon tai suurjännitteiseen jakeluverkkoon. Direktiivin säännös koskee kantaverkkoa, mutta kansallisen säännöksen soveltamisalaan kuuluisivat myös suurjännitteiset jakeluverkot, jotta säännös olisi mahdollisimman neutraali sen suhteen, mikä suurjännitteinen verkko olisi sillä alueella, johon suuren kokoluokan voimalaitos tai energiavarasto olisi sijoittumassa.

Lausunnoissa on esitetty hyvin eri suuntaisia näkemyksiä ensinnäkin siitä, miten sähkömarkkinadirektiivin 42 artiklan 2 kohta tulisi panna täytäntöön. Tuulivoimayhdistys, jonka jäseniin säännöstä useimmiten sovellettaisiin, kannattaa säännöstä. Vastaavasti Energiateollisuus, joka edustaa sekä tuottajia että verkonhaltijoita, kannattaa ehdotettua 20 a §:n säännöstä, mutta esittää siihen säännöksen sisältöä koskevaa selvennystä.

Teollisuuden Voima puolestaan esittää SML 20 a ja 45 §:ää koskevia ehdotuksia, joilla se pyrkii muuttamaan edukseen Olkiluoto 3 –yksikön verkkoon liittämiseen ja sähköjärjestelmän toimintavarmuuteen liittyvät erityisehdot, jotka sille on asetettu sähköjärjestelmän toimintavarmuuden varmistamiseksi. Olkiluoto 3 on teholtaan suurempi kuin Suomen sähköjärjestelmän mitoittava vika (n-1 –

periaate[1], joka on Suomen sähköjärjestelmän osalta määritetty nykyisin 1 300 MW:ksi). Tämän vuoksi sille on asetettu erityisehtoja, jotta se on voitu liittää kantaverkkoon.

Fingrid puolestaan ehdottaa 20 a §:ään muutoksia, jotka kytkisivät säännöksen lähemmäksi direktiivin sanamuotoja ja sen tavoitetta nopeuttaa liittymiä tilanteissa, joissa liittyjälle on tarve asettaa tilapäinen tehorajoitus. Fingridin tavoitteena on myös varmistaa, että uutta 20 a §:n säännöstä ei sovellettaisi SML 45 §:n järjestelmävastuuta koskevien säännösten vastaisesti.

Energiavirasto puolestaan ehdottaa säännöksen soveltamisalan laajentamista siten, että siitä muodostuisi verkkoon liittämisen yleissäännös liittämisvelvollisuutta koskevan nykyisen 20 §:n rinnalle. Myös virasto ehdottaa 20 a §:ään muutoksia, jotka kytkisivät säännöksen lähemmäksi direktiivin sanamuotoja ja sen tavoitetta nopeuttaa liittymiä tilanteissa, joissa liittyjälle on tarve asettaa tilapäinen tehorajoitus. Lisäksi virasto haluaisi kytkeä ehdotetun 20 a §:n tarkemmin verkon kehittämisvelvollisuutta yleissäännöksenä sääntelevään 19 §:ään. Ottamalla kantaa myös 45 §:n perusteluihin, joissa kuvataan sähköjärjestelmän mitoittavan vian sääntelyä, virasto tulee kytkeneeksi lausuntonsa myös Teollisuuden Voiman ja Fingridin väliseen eri mielisyyteen ehdotetun 20 a §:n sisällöstä ja 45 §:n tulkinnasta.

Teollisuuden Voiman 45 §:ää koskevista näkemyksistä ministeriö toteaa, että sekä voimassa oleva että ehdotettu 45 § ovat asiaan liittyvän voimassa olevan sääntelykehyksen mukaisia, seuraavasti:

- sähkömarkkinadirektiivin 40 artiklan säännökset siirtoverkonhaltijan tehtävistä ja 59 artiklan 3 ja 7 kohtien säännökset kansallisen sääntelyviranomaisen tehtävistä ja toimivaltuuksista;

- perustuslakivaliokunnan lausunnot PeVL 4/2000 vp ja PeVL 62/2002 vp järjestelmävastuusta perustuslain 124 §:n mukaisena julkisena hallintotehtävänä;

- hallintolain 2 ja 5 §:n sekä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 1 ja 3 §:n säännökset lakien soveltamisalan rajauksista. Sähkömarkkinadirektiiviin perustuvia sähkömarkkinalain ja sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetun lain erityissäännöksiä sovelletaan mainittujen hallinto-oikeuden ja hallintolainkäytön yleissäännösten asemesta. On myös huomattava, että sähkömarkkinalainsäädäntö on uudistettu hallintolain säätämisen jälkeen (vrt. lex posterior-periaate).

Energiaviraston lausunnosta syntyy mielikuva, että virasto ei ole lausunnossaan huomioinut toimivaltaansa liittyviä erityispiirteitä kaikilta osin sähkömarkkinalain mitoittavan vian määrittelyssä. Ministeriö huomauttaa, että voimassaolevan ja ehdotetun 45 §:n säännökset asettavat reunaehdot sille, miten mitoittava vika on määriteltävä. Prosessuaalisesti virasto tekee tässä tapauksessa päätöksensä julkista hallintotehtävää hoitavan järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan ehdotuksesta. Järjestelmävastaavan henkilöstö toimii tältä osin virkavastuulla. Tässä suhteessa järjestelmävastuun piiriin kuuluvien ehtojen vahvistaminen poikkeaa verkonhaltijoiden muiden ehtojen vahvistamisesta. Virasto voi muuttaa järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan järjestelmävastuuseen perustuvaa ehdotusta vain, jos ehdotus ei täytä voimassa olevan kansallisen tai unionin lainsäädännön vaatimuksia. Aineellisoikeudellisesti voimassaoleva ja ehdotettu 45 § sisältävät sähköjärjestelmän käyttövarmuutta ja taloudellista tehokkuutta koskevia reunaehtoja, jotka järjestelmävastaavan ja Energiaviraston on otettava huomioon järjestelmävastuun piiriin kuuluvien ehtojen asettamisessa ja vahvistamisessa. Sähköjärjestelmän tehokkuudella tarkoitetaan tässä yhteydessä kansantalouden kannalta tehokkaasti toimivaa sähköjärjestelmää. Lainsäädännön tavoitteena on, että järjestelmävastuun hoitamisessa ja siten mitoittavaa vikaa koskevissa päätöksissä järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan ja Energiaviraston tulee ottaa huomioon, etteivät sähköjärjestelmän kustannukset kohoa sen käyttäjien kannalta kohtuuttomiksi.

Ministeriö katsoo, että ehdotettujen 20 a ja 45 §:n sisällön tavoitteita ei tulisi muuttaa, koska seurauksena olisi merkittäviä muutoksia koko verkkoon liittämisen sääntelyperiaatteille sekä yksittäisen liittyjän ja muiden verkonkäyttäjien väliselle kustannusten jaolle. Kumpaankaan näihin ei hallituksen esityksellä ole ollut tarkoitus tehdä muutoksia. Esityksellä tavoitellaan tältä osin vain direktiivin 42 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa ja ns. joustavan liitynnän mahdollistamista.

Erityisesti ministeriö kiinnittää huomiota siihen, että Teollisuuden Voiman esittämät näkemykset johtaisivat fysiikan lakeihin perustuvan ja kansainvälisesti vakiintuneen n-1 –periaatteen soveltamiseen poikkeuksellisella tavalla ja lisäksi kantaverkkomaksujen hallitsemattomaan nousuun. Ministeriö toteaa taustaksi, että n-1 -periaatteen soveltaminen sähkömarkkinalain sääntelyjärjestelmässä on oi-

[1] N-1 periaate tarkoittaa, että sähköjärjestämän tulee toimia häiriöttömästi, kun siihen liitetty suurin yksikkö irtoaa verkosta. Tämä on ns. mitoittava vika, joka määrittää tehorajan, jota suurempia yksiköitä ei kytketä järjestelmään vaarantamatta koko järjestelmän käyttövarmuutta.

keudellisesti vakiintunut. Sähkömarkkinalain 45 §:ssä säädetään, että järjestelmävastaava kantaverkonhaltija voi asettaa järjestelmävastuun toteuttamiseksi tarpeellisia ehtoja sähkön siirtojärjestelmän sekä siihen liitettyjen voimalaitosten ja kuormien käyttämiselle. Lain 20 §:n liittämisvelvollisuus koskee vain tekniset vaatimukset täyttäviä sähkönkäyttöpaikkoja ja voimalaitoksia. Liittämisehdoissa ja teknisissä vaatimuksissa on otettava huomioon sähköjärjestelmän toimintavarmuus ja tehokkuus. N-1 -periaatetta on sovellettu viranomaisten soveltamiskäytännössä ja oikeuskäytännössä esimerkiksi seuraavasti:

- Energiaviraston vahvistuspäätökset Fingridin yleisistä liittymisehdoista (esimerkiksi 1.12.2017 dnro 2261/433/2016 ja päätös Fingrid Oyj:n yleisten liittymisehtojen YLE 2021 vahvistamisesta 28.12.2021), joissa Suomen sähköjärjestelmän mitoittavaksi viaksi on määritetty 1 300 MW.

- valtioneuvoston päätös Olkiluoto 3 –yksikön käyttöluvasta 7.3.2019 (TEM/573/08.04.01/2016), jossa käyttöluvan yhtenä edellytyksenä on, että Fingridillä on oikeus sähköjärjestelmän käyttövarmuuden vaatiessa asettaa verkkoon liittämiselle ehtoja ja rajoittaa laitosyksikön tehoa.

- kauppa- ja teollisuusministeriön United Power Oy:n rajajohtolupaa koskeva päätös 19.12.2006 dnro 2/801/2004 ja sitä koskeva tuomio KHO 20.11.2007 t. 2968 sekä työ- ja elinkeinoministeriön Onergo Oy:n rajajohtolupaa koskeva päätös 27.3.2012 TEM/6351/331/2008, joissa rajajohtolupien hylkäämisen keskeinen peruste oli, ettei Venäjän sähköjärjestelmä saa muodostaa mitoittavaa vikaa Suomen sähköjärjestelmälle.

Olkiluoto 3 –yksikkö on kytketty kantaverkkoon erityisehdoilla, joiden mukaan Teollisuuden Voiman on ylläpidettävä 396 MW:n järjestelmäsuojaa, jolla varmistetaan sähköjärjestelmän käyttövarmuus. Ministeriön käsityksen mukaan yksikön käyttöluvan käsittelyaikana järjestelmäsuojan kustannus oli yhtiölle useita kymmeniä miljoonia euroja vuodessa. Ministeriö arvioi, että nykytilanteessa järjestelmäsuojan vuotuinen kustannus voi ylittää 100 miljoonaa euroa. Mikäli n-1 –periaatetta muutettaisiin laissa Teollisuuden Voiman ehdottamalla tavalla, nämä Teollisuuden Voiman itsensä aiheuttamat kustannukset siirtyisivät muiden sähköjärjestelmän käyttäjien kustannettaviksi sähkön siirtomaksuilla.

Ministeriö toteaa, että 45 §:ään tai sen perusteluihin ei tulisi tehdä tässä yhteydessä muutoksia, jotka muuttaisivat ylläkuvattuja periaatteita.

Ministeriö katsoo, että Fingridin, Energiaviraston, Energiateollisuuden ja Teollisuuden Voiman lausuntojen johdosta on syytä selventää ehdotetun 20 a §:n sanamuotoja, erityisesti lähemmäksi direktiivin sanamuotoja. Samalla on tarpeen todeta perusteluna, että säännöksen tavoitteena on direktiivin 42 artiklan 2 kohdan täytäntöönpano ja ns. joustavan liitynnän mahdollistaminen kantaverkossa ja suurjännitteisessä jakeluverkossa.

Ministeriö katsoo, että ehdotuksen mukaisesti 20 a §:n 2 momentin säännöstä voitaisiin selkeyttää seuraavasti:

20 a §

Erityissäännökset voimalaitosten ja energiavarastojen liittämisestä kantaverkkoon ja suurjännitteiseen jakeluverkkoon

— —

Kantaverkonhaltijan ja suurjännitteisen jakeluverkon haltijan voimalaitosten ja energiavarastojen liittämistä koskevissa ehdoissa voidaan liittymän toteuttamisen nopeuttamiseksi ja liitettävän yksikön taloudellisen tehokkuuden varmistamiseksi asettaa **yleisestä liittämiskäytännöstä poikkeavia** rajoituksia liittymispisteen **taatulle** teholle tai **asettaa liittymälle toiminnallisia rajoituksia**, jos liittymän toteuttaminen **normaalissa aikataulussa ei ole mahdollista riittämättömän siirtokapasiteetin vuoksi tai heikentämättä verkon käyttövarmuutta**. Rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos liittyjä **huolehtii liitynnän varmistamiseen liittyvistä kustannuksista**, joiden ei voida katsoa kuuluvan 19 §:ssä säädetyn kehittämisvelvollisuuden piiriin.

SML 3 §: Määritelmät

Energiavirasto ehdottaa 3 §:n 5 kohdan liittymisjohdon ja 5 a kohdan erillisen linjan määritelmän laajentamista energiavarastojen osalta.

Ministeriö toteaa, että energiavarastojen liittämisen osalta esityksen tarkoituksena on toimeenpanna sähkömarkkinadirektiivin energiavarastojen liittämistä koskevat säännökset. Energiaviraston ehdotus merkitsisi muutosta voimassa oleviin verkon rakentamista koskeviin säännöksiin. Hallituksen esityksessä ei ole tässä vaiheessa ehdotettu muutoksia verkon rakennusoikeutta koskeviin säännöksiin, koska eduskunnan ponnen EV 109/2021 vp johdosta asia on laajemmin selvitettävänä ministeriön työryhmässä.

Ministeriö katsoo, että verkon rakentamisen sääntelyä tulee kehittää kokonaisuutena. Ministeriö pitää Energiaviraston ehdotusta ennen aikaisena. Lisäksi ministeriö huomauttaa, että sähkömarkkinadirektiivin erillistä linjaa koskevaa sääntelyä ei sovelleta energiavarastoihin eikä energiavarastoa näin ollen voida sisällyttää erillisen linjan määritelmään. Ministeriö ei puolla näiden seikkojen vuoksi Energiaviraston muutosehdotuksia.

SML 23 a §: Sähköverkon varman, luotettavan ja tehokkaan käytön edellyttämien tuotteiden ja palvelujen hankinta

Fingrid on ehdottanut SML 23 a §:n 1 momenttiin jääneen väärän termin oikaisemista sekä tarkennusta 2 momentin poikkeuksen voimassaoloaikaa koskevaan viimeiseen virkkeeseen.

Ministeriö pitää perusteltuna täsmentää 23 a §:ää Fingridin ehdottamalla tavalla.

SML 30 §: Kantaverkonhaltijan ja oikeudellisesti eriytetyn jakeluverkonhaltijan oikeus hankkia ja toimittaa sähköä

Energiavirasto on nostanut esille ehdotetun 30 §:n 1 momentin 7 kohdan perustelujen epäselvyyden.

Perusteluissa viitataan eräistä sähkökaupan keskitetyn tiedonvaihdon palvelujen käyttöönottoon liittyvistä määräaikaisista toimenpiteistä annettuun lakiin (892/2021). Sähkömarkkinoiden tietojärjestelmäuudistuksissa saattaa myös tulevaisuudessa olla tarpeen antaa uudistusten toteutusta koskevaa lainsäädäntöä, joka kytkeytyy mainitun lain tavoin oikeudellisesti eriytettyjen jakeluverkonhaltijoiden toimintaan. Tämän vuoksi perustelu on tässä tapauksessa validi.

SML 52 a §: Joustopalvelujen käyttö jakeluverkoissa

Säännöksestä ovat lausuneet professori Järventausta ja Helen.

Järventaustan lausunnon osalta ministeriö toteaa, että SML 52 a §:n säännöksellä täytäntöönpantaisiin sähkömarkkinadirektiivin 32 artiklan 1 kohta. Molemmissa säännöksissä käytetään termiä joustopalvelu. Jousto puolestaan on määritelty 1. lakiehdotuksen 3 §:n 30 kohdassa. Näin ollen 52 a §:ssä ei tarkoiteta direktiivin määrittelemää lisäpalvelua. Ministeriön näkemyksen mukaan olisi yksiselitteistä, että jakeluverkonhaltijat voisivat käyttää joustopalveluja myös siirtorajoitusten hallitsemiseen.

Ministeriö ei pidä tarpeellisena Helenin tekemää muutosehdotusta. On selvää, että kukin jakeluverkonhaltija vastaa verkkonsa käytöstä omalla vastuualueellaan. Vastuualueen rajat ylittävissä siirroissa verkonhaltijoiden on luonnollisesti toimittava yhteistyössä.

SML 53 a §: Pienimuotoisen sähköntuotannon ja tehokkaan yhteistuotannon liittäminen jakeluverkkoon

Paikallisvoima on esittänyt pienimuotoisen tuotannon tehorajan laskemista lisääntyvän hajautetun aurinkovoiman vuoksi.

Ministeriö katsoo, että tämä ehdotus edellyttäisi laajempaa analysointia. Ministeriö pitää ehdotusta ennenaikaisena.

SML 75 e §: Loppukäyttäjän ja sähköntuottajan oikeus itseään koskevan tiedon hyödyntämiseen

Energiavirasto on kiinnittänyt huomiota SML 75 e §:n ehdotetun sanamuodon ja perustelujen epäjohdonmukaisuuteen.

Ministeriö toteaa, että säännöksen tavoitteena on, että Energiavirasto antaa kyseisen määräyksen. Tämä tavoite on tuotu esille perusteluissa. Pykälässä on käytetty sanamuotoa ”voi antaa” lakiteknisestä syystä sen vuoksi, ettei ko. määräyksen tarvitse tulla voimaan samanaikaisesti lain kanssa, jolloin Energiavirastolle jäisi enemmän aikaa määräyksen valmisteluun.

SML 93 §: Sopimusehtojen muuttaminen

Energiateollisuus on esittänyt muutoksia sopimusehtojen muuttamista koskevaan 93 §:n muutokseen. Yhdistys on katsonut, että voimassa olevan lain mukaan sopimuksen irtisanomisoikeutta ei tulisi olla tilanteessa, jossa sopimusehtojen muutos johtuu lainsäädännön muutoksesta tai viranomaisen päätöksestä. Lisäksi asiakkaan eduksi tehtävät muutokset tulisi voida saattaa voimaan nopeammin kuin asiakkaalle epäedulliset sopimusehtojen muutokset.

Ministeriö toteaa, että sähkömarkkinadirektiivi mahdollistaa ensin mainitun muutoksen ja on mahdollista pysyttäytyä voimassa olevan lain mukaisessa sanamuodossa. Ministeriö pitää perusteltuna molempia ehdotuksia. Ehdotettu 93 §:n 4 momentti voitaisiin muuttaa seuraavasti:

93 §

Sopimusehtojen muuttaminen

— —

Jakeluverkonhaltijan ja vähittäismyyjän on lähetettävä sopijapuolelleen ilmoitus siitä, miten ja mistä ajankohdasta hinnat tai muut sopimusehdot muuttuvat ja mikä on muutoksen peruste. Vähittäismyyjän ilmoituksessa on mainittava, **onko loppukäyttäjällä oikeus irtisanoa sopimus**. **Jos perusteena on muu syy kuin lainsäädännön muutos tai viranomaisen päätös, s**opimusehtojen muutos saa tulla voimaan kuluttajan osalta aikaisintaan kuukauden ja muun loppukäyttäjän osalta aikaisintaan kahden viikon kuluttua ilmoituksen lähettämisestä. Tämän momentin säännöksistä ei saa poiketa loppukäyttäjän vahingoksi.

SML 102 §: Sähkönjakelun keskeyttäminen vähittäismyyjästä johtuvasta syystä

Energiavirasto katsoo, että säännöksestä tulisi yksiselitteisesti ilmetä se, mihin tilanteisiin säännös on tarkoitettu. Energiavirasto lisäksi huomauttaa, että kyseistä säännöstä laajennetaan nykyisestä siten, että kuluttajien lisäksi säännöksen soveltamisalaan kuuluvat jatkossa myös kaikki muut loppukäyttäjät koosta riippumatta. Energiavirasto esittää, että 102 §:n soveltamisalaa rajattaisiin koskemaan ainoastaan toimitusvelvollisuuden piirissä olevia loppukäyttäjiä eli kuluttajiin ja muihin loppukäyttäjiin, joiden pääsulake on enintään 3x63 A tai joiden sähkönkäyttöpaikkaan ostetaan sähköä enintään 100 000 kWh vuodessa.

Energiateollisuus katsoo, että säännöstä tulisi soveltaa vain tilanteisiin, joissa myyjän toiminta päättyy kokonaan, mutta ei normaaleihin sopimusten irtisanomistilanteisiin. Lisäksi Energiateollisuus ehdottaa, että säännöstä sovellettaisiin vain kuluttajiin. Energiateollisuus ehdottaa myös, että Energiaviraston päätöksen antamiselle asetetaan määräaika ja sähkökaupan keskitetyn tiedonvaihdon yksikölle velvollisuus luovuttaa Energiavirastolle asiakastiedot, jotka ovat tarpeen sopimusten siirtämiseksi.

Ministeriö toteaa, että Energiavirasto ja Energiateollisuus ovat esittäneet perusteltuja syitä säännöksen tarkentamiseksi. Säännös sisältyy erityisesti kuluttajien suojaksi laadittuun lain 13 lukuun. Esitetyt näkökohdat säännöksen rajaamiseksi voimassa olevan säännöksen mukaisesti kuluttajiin ovat perusteltuja. Suurten käyttäjämäärien vuoksi myös menettelytapoja on perusteltua tarkentaa. Sen sijaan ministeriö katsoo, ettei normaaleja irtisanomistapauksia tulisi rajata säännöksen ulkopuolelle, koska erityisesti talviaikaan sähköntoimituksen katkaiseminen kiinteistöstä voi johtaa merkittäviin vahinkoihin esimerkiksi sähkölämmitteisissä omakotitaloissa, jos irtisanomisilmoitus ei tavoita poissaolevaa asiakasta.

Ministeriö katsoo, että ehdotettua 102 §:n säännöstä voitaisiin selkeyttää seuraavasti:

102 §

Sähkönjakelun keskeyttäminen vähittäismyyjästä johtuvasta syystä

Jakeluverkonhaltija ei saa keskeyttää sähkönjakelua vähittäismyyjästä johtuvasta syystä, ennen kuin jakeluverkonhaltija on ilmoittanut loppukäyttäjälle sähkönjakelun keskeyttämisestä ja sen syystä. Jakeluverkonhaltijan on huolehdittava siitä, että **kuluttajalle** toimitetaan sähköä vähintään kolmen viikon ajan vähittäismyyjän toimituksen päättymisestä ja ilmoituksen lähettämisestä. Jos **kuluttaja** ei ole tässä ajassa solminut uutta sähkönmyyntisopimusta, jakeluverkonhaltijan on huolehdittava toimituksesta siihen asti, kunnes Energiavirasto on päätöksellään siirtänyt kuluttajan sähköntoimituksen 67 §:ssä tarkoitetun toimitusvelvollisen vähittäismyyjän vastuulle. Sähköntoimitukseen sovelletaan tällöin 67 §:n 2 momentissa tarkoitettuja ehtoja.

Kuluttajan on korvattava jakeluverkonhaltijalle sähköntoimituksesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset. Jos **kuluttaja** ja jakeluverkonhaltija eivät sovi korvauksesta, Energiavirasto määrää korvauksen suuruuden.

Sähkökaupan keskitetyn tiedonvaihdon yksikön on luovutettava Energiavirastolle 1 momentissa tarkoitetun sopimusten siirron toteuttamiseksi välttämättömät tiedot.

Ministeriö toteaa, että ehdotetun uuden 3 momentin nojalla luovutettaviin tietoihin sisältyy asiakkaiden henkilötietoja. Sen vuoksi ministeriö esittää, että momentin perusteluihin kirjattaisiin perusteet henkilötietojen käsittelylle seuraavasti:

”Yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään henkilötietojen käsittelyn oikeusperustasta. Kohdan mukaan henkilötietojen käsittelylle on oikeusperusta muun muassa, kun käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi tai kun käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi. Yleistä tietosuoja-asetusta tarkentava kansallinen lainsäädäntö on mahdollista, kun henkilötietojen käsittely perustuu 6 artiklan 1 kohdan c tai e alakohtiin, eli silloin, kun käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi tai kun käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi. Tarkentava lainsäädäntö voi sisältää erityisiä säännöksiä yleisen tietosuoja-asetuksen säännösten soveltamisen mukauttamiseksi määrittelemällä täsmällisemmin erityisiä vaatimuksia tietojenkäsittelyä ja muita seikkoja koskevista toimenpiteistä. Käsittelyn tarkoitus on määriteltävä oikeusperusteessa. Kansallisen lainsäädännön on täytettävä yleisen edun mukainen tavoite ja sen on oltava oikeasuhteinen sillä tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden.

Tietosuojalain (1050/2018) 4 §:n mukaan henkilötietoja saa käsitellä tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti, jos käsittely on tarpeen ja oikeasuhtaista viranomaisen toiminnassa yleisen edun mukaisen tehtävän suorittamiseksi. Lain 29 §:n mukaan henkilötunnusta saa käsitellä rekisteröidyn suostumuksella tai, jos käsittelystä säädetään laissa. Lisäksi henkilötunnusta saa käsitellä, jos rekisteröidyn yksiselitteinen yksilöiminen on tärkeää laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi tai rekisteröidyn tai rekisterinpitäjän oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamiseksi.

Säännöksen 3 momenttiin sisältyy tietojen luovutusvelvollisuus sähkökaupan keskitetyn tiedonvaihdon yksiköltä Energiavirastolle. Luovutettavien tietojen joukossa olisi kuluttajan sähkösopimuksen siirtämisen toteuttamisen kannalta välttämättömiä henkilötietoja. Henkilöasiakkaiden sähkönmyyntisopimusten yksilöimiseen sähkökaupan keskitetyn tiedonvaihdon palveluissa on säädetty käytettäväksi henkilötunnusta. Momenttiin perustuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovellettaisiin sähkömarkkinalain lisäksi yleisen tietosuoja-asetuksen sekä tietosuojalain säännöksiä.

Henkilötietojen käsittelylle olisi momentin tarkoittamassa henkilötietojen käsittelytilanteissa sähkömarkkinalaissa säädetty oikeusperusta. Henkilötietojen käsittely olisi tarpeen rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi. Henkilötunnuksen käsittelylle olisi tietosuojalain 29 §:n mukainen lakisääteinen peruste. Henkilötietojen käsittely tapahtuisi siten yleisen tietosuoja-asetuksen ja tietosuojalain asettamissa puitteissa.

Henkilötietojen käsittely tapahtuisi kuluttajan oikeuksien toteuttamiseksi. Henkilötietojen käsittelylle olisi siten yleisen edun mukainen tavoite. Henkilötunnuksen käsittely olisi välttämätöntä kuluttajan oikeuksien toteuttamiseksi, koska sähkön vähittäismyynnissä sähkökaupan tiedonvaihto on sähkömarkkinalaissa säädetty sähkökaupan keskitetyn tiedonvaihdon yksikön tehtäväksi ja henkilötunnus säädetty sähkökaupan tiedonvaihdossa sähkösopimusten yksilöintitunnukseksi. Henkilötietojen käsittelyn 102 §:n säätämissä tilanteissa voidaan katsoa olevan välttämätöntä ja oikeasuhtaista.”

SML 105 c §: Laskutustiedot

Ehdotettuun pykälään ovat ottaneet kantaa Kuluttaja- ja kilpailuvirasto, Energiateollisuus ja Omakotiliitto.

Energiateollisuus on ehdottanut, että loppukäyttäjän laskussa sähköpostiosoitteen vaihtoehtona tulisi olla ”muu sähköinen kanava”. Ministeriö toteaa, että säännös perustuu sähkömarkkinadirektiivin liitteen I 1.2 kohdan b alakohtaan, jossa edellytetään sähköpostipostiosoitteen ilmoittamista. Koska tältä osin kysymys on minimisääntelystä, ei ole estettä ilmoittaa laskulla myös muita yhteystietoja kuin ehdotetussa pykälän 1 momentin 1 kohdassa mainitut tiedot.

Kilpailu- ja kuluttajavirasto on pykälän 1 momentin 5 kohdan osalta katsonut, että dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimusten osalta pelkkää sähköpörssin kuukauden keskihintaa ei voi pitää riittävänä erittelynä siitä, miten suorituksen hinta muodostuu. Virasto ehdottaa, että jos tuntihintoja ei

voi eritellä laskulla, tulisi vähittäismyyjän ilmoittaa tiedot ainakin internetsivustolla. Samaan kysymykseen on kiinnittänyt huomiota myös Omakotiliitto.

Ministeriö toteaa, että sähkömarkkinadirektiivin liitteen I 1.1 kohdan a alakohdan säännös sisältää joustomahdollisuuden, joka mahdollistaa Kilpailu- ja kuluttajaviraston ehdottaman menettelyn. Ministeriö katsoo, että 105 c §:ään voitaisiin lisätä uusi 3 momentti, joka selventäisi asiaa seuraavasti:

105 c §

Laskutustiedot

— —

Jos laskutus koskee dynaamisen hinnan sähköntoimitussopimusta tai muuta sähköpörssin hintaan perustuvaa sähkönmyyntisopimusta, 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu erittely suorituksen hinnan muodostumisesta voidaan ilmoittaa enintään kuukauden pituisen jakson sähkönkulutuksella painotettuna keskihintana. Loppukäyttäjälle on tällöin järjestettävä mahdollisuus tarkistaa laskutetun sähköenergian hinnan oikeellisuus sähköntoimittajan verkkosivuilla olevan asiakasportaalin kautta.

Vertailuvälinelain 5 ja 8 §

Energiavirasto vastustaa lakiehdotuksen 5 §:n ehdotusta, jonka mukaan viraston tulisi vertailusivuston ylläpitäjänä valvoa, etteivät vähittäismyyjät ilmoita vertailuvälineeseen kuluttajansuojalain 2 luvun 6 §:ssä tarkoitettuja totuuden vastaisia tai harhaanjohtavia tietoja. Virasto perustelee tätä sillä, että viraston toimivalta menisi päällekkäin kuluttaja-asiamiehen toimivallan kanssa. Virasto vastustaa myös sitä, että tämä riski eliminoitaisiin lakiehdotuksen 8 §:n säännöksellä, jonka mukaan viraston tulisi pyytää kuluttaja-asiamiehen lausunto ennen julkaisukiellon määräämistä tai varoituksen antamista, koska tämä viraston mukaan loukkaisi viraston riippumattomuutta. Kuluttaja-asiamies ei ole lausunnossaan nähnyt 2. lakiesitykseen liittyviä toimivaltaongelmia.

Ministeriö katsoo, että vertailuvälineeseen ilmoitettavien tietojen luotettavuus on keskeinen tavoite tilanteessa, jossa vertailuvälineen ylläpitäminen muuttuu lakisääteiseksi viranomaistehtäväksi. Se, että vertailuvälineen tiedot eivät ole totuuden vastaisia tai harhaanjohtavia, on keskeinen edellytys vertailuvälineen toiminnalle. Ministeriö katsookin, että lakiehdotuksen 5 ja 8 § ovat keskeisimmät uudistuksen muutokset. Ministeriö pitää erittäin tärkeänä, että säännösten keskeistä sisältöä ei muutettaisi. Jotta Energiaviraston huoli asemansa riippumattomuudesta voidaan välttää, ministeriö katsoo, että säännöstä voidaan muuttaa siten, että lausunnon pyytäminen kuluttaja-asiamieheltä jää viraston omaan harkintaan. Ehdotettu 8 §:n 2 momentti voitaisiin muuttaa seuraavasti:

8 §

Määräaikainen julkaisukielto

— —

Energiavirasto voi pyytää kuluttaja-asiamiehen **lausunnon** vähittäismyyjän toiminnasta ennen varoituksen tai julkaisukiellon antamista vähittäismyyjälle.

Valvontalain 12 a § Vahvistuspäätösten julkaiseminen

Energiavirasto vastustaa säännösehdotuksen 2 momentin lisäämistä lakiin.

Ministeriö pitää säännöksen sanamuoto huomioon ottaen viraston kritiikkiä ylimitoitettuna. Ministeriö pitää perusteltuna, että vahvistuspäätösten ja erityisesti sähkönsiirron ja –jakelun hinnoittelun menetelmien vahvistamista koskevien päätösten valmistelun aikana niistä käydään riittävän avoin julkinen keskustelu. Tämä edistää ministeriön näkemyksen mukaan myös annettavien päätösten hyväksyttävyyttä verkonhaltijoiden asiakkaiden piirissä. Ministeriö katsoo, että säännöstä on lausuntokierroksen jälkeen muutettu siten, ettei säännös edellytä ylimääräisiä julkisia kuulemisia unionin lainsäädännössä säädettyjen julkisten kuulemisten lisäksi. Ministeriö ei puolla viraston ehdotusta.

Valvontalain 29 §: Menettelytavat riitojenratkaisumenettelyssä

Energiavirasto on esittänyt siirtymäsäännöstä ja siirtymäaikaa säännöksen voimaantulolle.

Ministeriö toteaa, että siirtymäaikaa tuskin tarvitaan, koska lain todennäköisin ensimmäinen voimaantuloajankohta olisi viraston ehdottama 1.5.2023. Lain 29 §:ää koskevan siirtymäsäännöksen ottaminen lakiin on sen sijaan perusteltu ehdotus, joka selventäisi uuden säännöksen soveltamista.

Ministeriö katsoo, että lain voimaantulosäännökseen on syytä lisätä seuraavan sisältöinen siirtymäsäännös:

— —

Ennen lain voimaantuloa vireille tulleiden tutkimuspyyntöjen käsittelyyn sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta 29 §:ää.

Laki energiamarkkinariitalautakunnasta

Kuluttajaliitto on esittänyt, että lakiin lisättäisiin ratkaisusuosituksen antamista koskeva 90 päivän määräaika.

Ministeriö toteaa, että kuluttajariitalautakunnasta annetussa laissa on kyseinen määräaikasäännös. Ko. säännös perustuu direktiiviin 2013/11/EU. Vastaavaa säännöstä ei kuitenkaan ole sähkömarkkinadirektiivissä muiden kuin kuluttajien osalta. Ministeriö ei pidä määräaikasäännöksen ottamista perusteltuna tässä tapauksessa, koska ehdotetun lautakunnan resurssit tulevat olemaan todennäköisesti varsin rajoitetut ainakin toiminnan alkuvaiheessa.

Osastopäällikkö, ylijohtaja Riku Huttunen

Hallitusneuvos Arto Rajala

Liitteet

Jakelu Eduskunnan talousvaliokunta

Tiedoksi

VN/34446/2022-TEM-29

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons:

Rajala Arto 91189585H	Huttunen Riku 91189557L
2023-02-03	2023-02-03